

κ. Καλλιγαν νὰ φοβηθῇ μήπως αἱ μηχανορραφαίαι τῶν τραπεζικῶν τεθοῦν ὑπὸ ἀνάκρισιν ;

Οἱ Καλαβρυτινοὶ πρέπει νὰ ἐννοήσουν ὅτι οὐχὶ μόνον πρὸς τιμὴν τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος των, ἀλλὰ καὶ χάριν ἐθνικῆς ἀνάγκης δέον ν' ἀποστείλῃσι Βουλευτὴν εἰς τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν τῆς 2 Μαΐου τὸν κ. Ἀριστείδην Οἰκονόμου ὅστις τὴν φορὰν αὐτὴν—ἃς εἶναι βέβαιοι οἱ Καλαβρυτινοὶ—δὲν θὰ μείνῃ μόνος ἐν τῇ ἐκτυλίξει καὶ τῇ ὑπερασπίσει τοῦ ἀναμορφωτικοῦ του προγράμματος.

ΒΑΓΙΑ.

Ἀφῆστε τὰ πολιτικὰ, ἀφῆστε τὰ νέα, καὶ τὸν Τρικούπη νὰ κρατῇ μονάρχος του τὰ τρία, καὶ 'στὰ Ἱεροσόλυμα ἃς πᾶμε μὲ πατέρα, νὰ 'δοῦμε καὶ τί γίνεται 'στὴν πόλιν τὴν ἁγία. Μὲ λόγια καὶ γραψίματα σαπίσαμε 'δῶ πέρα, ἃς πᾶμε τώρα κ' ὡς ἐκεῖ νὰ πάρουμε ἀέρα.

Γιατί οἱ δρόμοι 'βρίσκονται μὲ λούλουδα στρωμένοι; γιατί ὁ κάθε μαχαλᾶς σηκώθη 'στὸ ποδᾶρι; τί τρέχουν οἱ τσιφούτηδες μὲ βάγια στολισμένοι; γιατί θὲ ν' ἀμπη ὁ Χριστὸς καθβάλα σὲ πουλάρι. Τρεῖς 'μέρες τὸν προσμένουνε μὲ ἀνοιχτὸ τὸ στόμα, κ' ὁ κύριος θεάνθρωπος δὲν πρόβαλλε ἀκόμα.

Μὰ νὰ! ἀκούω νὰ βροντᾷ βαρὺ τοῦ Κρουπ κανόνι! νὰ! νὰ! προβαίνει ὁ Χριστὸς καθβάλα σὲ πουλάρι, ἢ ἀτμοσφαῖρα 'θόλωσε ἀπὸ καπνὸ καὶ σκόνη, ἀφρίζουνε τὰ ἄλογα, κλωτσούνε οἱ γαιδάραι. Καὶ μὲς 'στὴν τόση ταραχὴ καὶ τὴν ἀναμπουμπούλα τὸ τόσκαρό της ἔχασε κομπῆ Ἑβραιοπούλα.

Ἀρχίζει τὴν προσφώνησιν ὁ κύριος Ραββῖνος: «Ὡς εὖ παρέστης κύρ Χριστέ» τοῦ λέει ταπεινά... μὲ θεϊκὸ χαμόγελο τὸν χαιρετᾷ ἐκεῖνος, κ' ὅλος ὁ κόσμος γύρω του φωνάζει «Ὡσαννά»!

Τὸ σκότος ἦτο βαθύ.

Τὰ ἀποβιβαζόμενα πολεμοφόδια καὶ ὅπλα ἐρρίπτοντο σωρηδὸν ἐπὶ τῆς ἄμμου, ὅπου ἐγκαταλειφθέντα καθ' ὅλην τὴν νύκτα κατέστησαν διάβροχα, οὐκ ὀλίγα δὲ ἐκ τῶν κιβωτίων ἐν τῇ ἀποβιβάσει κατέπεσον εἰς τὴν θάλασσαν.

Κεφάλαιον τέταρτον.

Περιεχόμενα περιχομένων.

Μέγα στρατιωτικὸν συμβούλιον περὶ τοῦ ποῦ εὕρισκόμεθα καὶ χασίματος δρόμου.—Τὶ ἔπαθε ἓνας ὀπλαρχηγὸς εἰς τὸ ψευδὲς ἀκουσμα.—**Ἐρχονται οἱ Τούρκοι.**—Μάχη φοβερὰ καὶ κρατερὰ χωρὶς νὰ ρίξωμε τουφέκι.—Τροπὴ τῶν ἐχθρῶν εἰς φυγὴν φευγόντων ἡμῶν.—Εἰς τραγικὸς φόνος μιᾶς γαιδάραις ὑποληθθείσης ἀντὶ τοῦ διαβοήτου Ἀμοῦς ἀγᾶ.—Ἐμφύλιος πόλεμος περὶ μιᾶς κατοίκας.—Περὶ κλεφτοτσιστεράδων καὶ δὲν συμμαζεύοντο.—Πῶς τρώγουν τὰς πέτρας οἱ διψῶντες αἵματος.—Ἐπιστροφὴ εἰς Ἀθήνας, νοσταλγίας ἔνεκα καὶ γράψιμον ἐκτάκτου παραρτήματος.—Αἰθωβολισμός.—Ἡρώικη ἐξόδος τοῦ στρατοῦ, προάγγελος τῆς «Καταλήψεως».

Μὰ ἔξαφνα ἀγρίεψε τοῦ Ἰησοῦ ὁ πῶλος, καθὼς τοῦ Σούτσου ὁ καρᾶς σὰν πάθθηκε ὁ Βῶλος.

Ἀγρίεψε καὶ μὲ κλωτσιὰ εἰς τὸν Ραββῖνον δίνει, τοῦ φεύγει ἡ κονκάρδα του καὶ μὲ τὰ μούτρα πέφτει, τὸν ἐλυπήθη κ' ὁ Χριστὸς 'στὴ θέσιν του ἐκίνη, μὰ τὸ πουλάρι ἔτρεχε ποῦ λὲς καὶ εἶχε νέφτι. «Ὅλοι ἐφώναζαν «Χριστέ, τὴν οἰκουμένη σῶσε,» καὶ ἔσπρωχναν κ' ἔσπρωχνοντο, πατεῖς μὲ καὶ πατῶ σὲ».

Μὰ ἓνας χρυσοκάνθαρος, Ζακχαῖος τὸνομά του, μὲ τὸν κοντὸ τὸν Ρούκη μας 'στὸ μπῶι ἓνα ταῖρι, μέσα 'στὸν κόσμον ἔχασε ὁ δόλιος τὰ νερά του, καὶ δὲν 'μποροῦσε τὸ Χριστὸ νὰ 'δῇ ἀπὸ τ' ἀσκέρι. Λοιπὸν κ' αὐτὸς σὲ μὲ μουριὰ ἀνέβηκε σὰν γάτα, νὰ 'δῇ καλὰ καὶ τὸν Χριστὸ καὶ ὅλη τὴν παράτα.

Σὰν εἶδε τότε ὁ Χριστὸς τὸν ζῆλό του τὸν τόσο, «Ζακχαῖε, τοῦ ἐφώναξε, γι' αὐτὴ σου τὴν ἀγάπην, σὲ σένα κ' ἐγὼ σήμερα θὰ ἔλθω νὰ τὸ στρώσω, καὶ βγάλε ὅ,τι διπλακτὸ φυλᾷς μὲς 'στὸ ντουλάπι.» Τὸ κοπλιμέντο τοῦ Χριστοῦ τὸν κατενθουσιάζει, κ' ἀμέσως ὁμογενικὸ τραπέζι ἐτοιμάζει.

Λοιπὸν ἐπῆγε ὁ Χριστὸς μὲ τὴν παρέα ὅλη, καὶ τοῦ Ζακχαίου κόντεψε ταμπλάς νὰ τοῦ κατέβῃ, δὲν εἴξερε πῶς θάλλθουνε μαζί κ' οἱ Ἀποστόλοι, καὶ βλαστημοῦσε τὴ στιγμὴ ποῦ 'στὴ μουριὰ ἀνέβη. Εἶχε καὶ δοῦλα ὡμορφῇ ὁ κύριος Ζακχαῖος, καὶ 'στὰ κρυφὰ τῆς ρίχτηκε ὁ ἓνας Ζεβεδεδάιος.

Ἀφοῦ ἐφάγανε καλὰ 'στοῦ φίλου τὴν καμποῦρα, ἀφοῦ προπόσεις ἔκαμαν καὶ τόσα κοπλιμέντα, ἦλθαν καφφέδες Τούρκοι καὶ τῆς Ἀδᾶνας ποῦρα, καὶ ἄρχισαν γιὰ τοὺς Ῥωμηνοὺς πολιτικὴ κουβέντα. Γιὰ ἓνα μόνο σταματᾷ ὁ νοὺς μου καὶ θολώνει, πῶς δημοκράτης ἔφαγε σ' ὁμογενοὺς σαλόνι!

Souris.

Μάχη αἱματηρὰ Λομοκοῦ.—Ἐφοδος καὶ ἐκπόρθησις αὐτοῦ.—Σκοτωμὸς χιλιάδων, χωρὶς νὰ σκοτωθῇ κανεὶς.—Πολιορκία Λαρίσης τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ εὕρισκομεν ἔν τῃ Λαμῖα.—Σφαγὴ γυναικοπαίδων ὑπὸ τῶν τούρκων αἱματηρὰ καὶ σφαγὴ τοιαύτη ὑπὸ τῶν ἐλευθερωτῶν ἐλλήνων πραγματικὴ.—Ἐρταῦθα ἀναφαίνεται καὶ ἡ σκιά τῆς «Τουρκοπούλας».—Συγκίρησις!—Νέα κάππα!—112.—Ἐκστρατεία εἰς Ἡπειρον.—Ἡ κυραῖς Ζακυνθιαῖς.—Φοβερὸν τραῦμα ἐν Ζακύνθῳ.—Ἐπιστροφὴ τοῦ νέου Ξενοφῶντος ἐπαγλασμένου.—Ἡ Τουρκοπούλα στὸν ἔπνον μου.—Κλεψομουλαριά.—Ποίημα ἡρωικὸν ἐξ ἐμπνεύσεως πείρης.—Μεσολόγγιον καὶ γάγωμα φαριῶν ὡπνεύσεως πείρης.—Τάγμα Ἰχθυοφάγων.—Ὁ μέχρι χ..... ἡρωϊσμός μου.—Αἰχμαλωσία ἔνεκα τῆς ἐκ φόβου παλληκαριᾶς μου.—Γιάννενα.—Φυλακὴ.

Ἡ Τουρκοπούλα μου.

Καὶ ὅλα αὐτὰ, ὡς μαριφέστο διὰ τὰ προσεχῆ φύλλα πλὴν τῶν τραγικῶν μελλόντων. Εἶνε βλέπετε ταῦτα περιεχόμενα κεφαλαίου.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).